

ner og gener for den »egentlige« fredskov, som kan opstå, hvis en ikke-fredskovspligtig del af en skov ryddes uden hensyn til den øvrige del.

Bestemmelsen er ikke begrænset til kun at angå skovstykker, der findes ved lovens ikrafttræden. Den vil endvidere finde anvendelse på skovstykker, der anlægges i fremtiden.

Med arronderer, der er et skovbrugsfagligt udtryk, menes enhver form for udvidelse af en skov, der medfører, at skovens yderkant bliver mere afrundet. Længden af skovens yderkant formindskes altså i forhold til arealet, når arronderingen forbedres.

For at bestemmelsen kan finde anvendelse, må den ikke-fredskovspligtige del tydeligt skulle udgøre en del af skoven som topografisk enhed. Der kan altså ikke være tale om at pålægge f.eks. ikke-fredskovspligtige juletræsarealer fredskovspligt, før de har nået en betydelig højde, 10 m eller mere. Juletræer anses derfor fortsat som en landbrugsafgrøde.

Det er ikke nogen betingelse, at disse skovstykker ligger på samme ejendom som den »egentlige« fredskov.

Reglen vil blive administreret efter retningslinier, der udarbejdes efter at Skovrådet har udtalt sig, jf. § 42, stk. 1, nr. 4.

Ad Stk. 3

Efter gennemgang og afgørelse af fredskovspligt påhviler det skovmyndighederne til oplysning for både nuværende og kommende skovejere at få foretaget notering herom i tingbogen og i matriklen.

At visse brugere m. fl. skal underrettes om afgørelsen skal ses i lyset af deres mulighed for at udnytte deres klageret. De brugere, der tænkes på, er sådanne, som har en egentlig personlig og/eller økonomisk interesse i spørgsmålet, om skoven er fredskovspligtig, eller ej. Det kan f.eks. være en forpagter, mens f.eks. en jagtlejer ikke er omfattet af bestemmelsen.

Til § 8

Bestemmelsen er enslydende med § 8 i forslag I.

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 4, stk. 1, men er dog mere detaljeret end denne.

For at nye fredskove bedst muligt kan komme til at tilgodese kravene i kapitel 3 om god skovdrift, kan der i deklARATIONEN fastsættes bestemmelser om arealets tilplantning, træartsvalg, kulturmetoder, løvtræbælter og lignende.

For at et areal kan være egnet til at blive pålagt fredskovspligt, skal bl.a. følgende kriterier tillægges vægt: bonitet, arealstørrelse, arrondering, nærhed til anden fredskov, landskabelig virkning, miljø- og grundvandsbeskyttelse samt forbedring, hensyn til friluftslivet, naturgenopretning m.v.

Der er i en række amtskommuner og kommuner redegjort for disse forhold i regionplanlægningen og kommuneplanlægningen. Det vil være skovlovmyndighedernes opgave at administrere reglen i overensstemmelse med denne planlægning.

Bestemmelsen gælder ikke kun tilfælde, hvor en ejer af egen drift lægger fredskovspligt på et areal. Den gælder tilsvarende i tilfælde, hvor der af skovmyndighederne stilles krav om et vederlagsareal, jf. forslagens § 14.

Reglen kan bl.a. anvendes i forbindelse med skovrejsning, jf. dog forslagens § 9.

Fredskovsdeklarationen skal have Skov- og Naturstyrelsen som påtaleberettiget. Det kan – ligesom efter den gældende praksis – bestemmes i tilladelsen, at fredskovsdeklarationen skal indeholde et kort, der er udarbejdet af en landinspektør, og som viser beliggenheden af det fredskovspligtige areal. Hvis deklARATIONSAREALET er en del af et matr. nr., kan det desuden bestemmes, at grænserne for det fredskovspligtige areal markeres af en landinspektør.

Påleggelse af fredskovspligt er en offentligretlig servitut, der ikke kræver samtykke fra kommunalbestyrelsen efter kommuneplanlovens § 36.

Hvis arealet er landbrugspligtigt, skal tilplantning og påleggelse af fredskovspligt tillige ske inden for de rammer, der er fastsat i landbrugsloven.

Bestemmelsen i stk. 2 om sikkerhedsstillelse er en fast praksis, der hermed foreslås lovfæstet. Den tilsigter at skabe sikkerhed for, at arealer, der indtages til fredskov, inden for en rimelig tid kommer i skovdrift.

Til § 9

Bestemmelsen er ny i forhold til forslag I.

Bestemmelsen er indarbejdet i skovlovsforslaget som følge af anbefalingerne i 2. delbetænkning fra Landbrugsministeriets Struktur- og Planudvalg (betænkning nr. 1145 af august 1988).

Efter regeringsbeslutning blev Struktur- og Planudvalget nedsat under Landbrugsministeriet d. 25. marts 1987. Udvalget fik til opgave at udarbejde oplæg til:

- 1) gennemførelse af EF's sociostrukturelle foranstaltninger i Danmark,
- 2) ændringer i Landbrugsministeriets lovgivning og administrative praksis, der måtte være nødvendige til regeringens samlede strategi for de marginale jorder og
- 3) indholdet af den fremtidige planlægning, navnlig i sammenhæng med overvejelserne under punkterne 1 og 2.

Arbejdet vedrørende gennemførelsen af EF's sociostrukturelle foranstaltninger blev foreløbigt afsluttet med udvalgets delbetænkning 1 (betænkning